

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 149/2024-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **MEX REAL a.s.**, Gagarinova 10A, Bratislava, IČO 36 810 185, zastúpenej JUDr. Radoslavom Kačúrom, advokátom, Na Hrebienku 5433/40, Bratislava, proti upovedomeniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VI/1 PZ 121/23/1000-5 z 19. septembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu bola 16. novembra 2023 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) upovedomením generálnej prokuratúry č. VI/1 PZ 121/23/1000-5 z 19. septembra 2023 (ďalej len „napadnuté upovedomenie“). Sťažovateľka navrhuje, aby bolo napadnuté upovedomenie zrušené a generálnej prokuratúre prikázané opätovne vo veci konať a rozhodnúť a aby bolo sťažovateľke priznané finančné zadost'učinenie 5 000 eur a náhrada trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľka ako žalobkyňa v konaní o zaplatenie 324 245,22 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody po rozhodnutí súdu prvej a druhej inštancie podala vo veci dovolanie. Po doručení výzvy na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie požiadala o oslobodenie od tohto súdneho poplatku. Oslobodenie od súdneho poplatku jej priznané nebolo a následne súd rozhodol o zastavení dovolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku. Sťažovateľka adresovala 25. augusta 2023 generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky podnet na podanie dovolania podľa § 458 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o zastavení dovolacieho konania.

3. Napadnutým upovedomením generálna prokuratúra uvedený podnet sťažovateľky odložila, pretože podľa jej názoru nedošlo k porušeniu práva sťažovateľky na spravodlivý súdny proces, teda tento dovolací dôvod v preskúmvanej veci neexistuje. Reagujúc na argumentáciu sťažovateľky, poukázala na to, že platná právna úprava neukladá súdu povinnosť opakovane vyzývať poplatníka na úhradu súdneho poplatku. Prisvedčila tiež právnomu záveru súdu, že dodatočná lehota na zaplatenie súdneho poplatku začala plynúť od právoplatnosti uznesenia o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku, účinky výzvy (ktorá bola uskutočnená pred podaním návrhu na oslobodenie od súdneho poplatku, pozn.) zostali zachované a sťažovateľka bola upozornená na následky nezaplatenia súdneho poplatku.

III.

Argumentácia sťažovateľky

4. Podľa názoru sťažovateľky mal súd postupovať tak, že po nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku ju opätovne vyzve na jeho zaplatenie a až v prípade nezaplatenia súdneho poplatku po opätovnej výzve konanie zastaviť. Konajúci súd nerešpektoval odbornú literatúru a postup v iných súdnych konaniach, v ktorých súdy po nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku opätovne vyzvali stranu na jeho zaplatenie.

5. Generálna prokuratúra sa s touto argumentáciou sťažovateľky nestotožnila, pričom len stroho v napadnutom upovedomení uviedla, že sa stotožňuje s právnym názorom súdu, ktorý podľa sťažovateľky nie je ústavne konformný.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014).

7. Podanie dovolania generálneho prokurátora je podmienené splnením zákonných predpokladov, ktoré sú upravené v § 458 a nasl. CSP. Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorého využitie ako procesného inštitútu patrí výlučne generálnemu prokurátorovi, v dôsledku čoho netvorí súčasť obsahu základného práva sťažovateľky zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy.

8. Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu na vyhovie podnetu fyzických osôb alebo právnických osôb na podanie dovolania generálneho prokurátora (predtým mimoriadneho dovolania podľa Občianskeho súdneho poriadku) neexistuje právny nárok, t. j. osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho prijatie, resp. akceptovanie, a teda generálny prokurátor nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Je na voľnej úvahe generálneho prokurátora rozhodnúť o tom, či podá, alebo nepodá dovolanie. Ústavný súd v tejto súvislosti viackrát vyslovil, že oprávnenie na podanie dovolania generálneho prokurátora (predtým mimoriadneho dovolania v zmysle Občianskeho súdneho poriadku) nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (porov. napr. I. ÚS 19/01, I. ÚS 67/02, II. ÚS 176/03, II. ÚS 14/04, II. ÚS 144/05, II. ÚS 23/2010, III. ÚS 301/2014, IV. ÚS 344/04).

9. Vychádzajúc zo svojej stabilizovanej judikatúry, ústavný súd dospel k záveru, že nevyužitím práva generálneho prokurátora podať proti uzneseniu o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o zastavení dovolacieho konania dovolanie generálneho prokurátora nemohlo dôjsť k porušeniu označeného práva sťažovateľky, keďže platná zákonná úprava nezakladá sťažovateľkino právo (právny nárok) na vyhovie jej podnetu na podanie dovolania generálneho prokurátora.

10. Ústavný súd navyše dodáva, že podnet sťažovateľky bol generálnou prokuratúrou riadne vybavený a o jeho vybavení bola sťažovateľka písomne vyrozumená. To, že obsah upovedomenia o spôsobe vybavenia podnetu generálnej prokuratúry nezodpovedá predstavám sťažovateľky, neznamená, že je takéto vybavenie ústavne vadné.

11. Na základe uvedených skutočností ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

12. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky obsiahnutých v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. marca 2024

Robert Šorl
predseda senátu